

findes ved det ene Lovforslag, over Næringsveiene paa Landet, idetviil ikke vil finde nogenformhelt Lysestøber paa Landet, det vil sige: Ingen, som have drevet Næringen i et saadant Omfang, at det har vaakt nogenformhelt Opmarksomhed. Derimod er det s. Ex. antaget, at naar En virkelig driver Slagteri som Næring paa Landet, saa er en saadan Slagter sat i Bygningsafgift efter den gjældende Lovgivning. Den Omstændighed, at Næringen ikke drives efter Borgerskab eller Næringsbeviis, men er hvad man kalder fri, vil overhovedet ikke være tilstrækkelig, hverken efter den nugjældende Lovgivning eller efter Lovudkastet, dersom det antages, til at medføre Fritagelse for Bygningsafgift, men i Landbrugets Frihed og i de med Landbruget nærforbundne Blerhvervs Frihed for Bygningsafgift ligger en af Grundene, hvorfor jeg har anseet det for betænkeligt at komme ind paa en Opregning, og hvorfor jeg fremdeles anseer det for betænkeligt ved et Regulativ at foretage en bindende Opregning af hvad der skal betragtes som fri Næring. — Den ærede Rigsdagsmand gjorde ligeledes enkelte Bemærkninger med Hensyn til § 2, og navnlig med Hensyn til den Betingelse for at vinde Borgerkab eller Næringsbeviis, at den Paa-gjældende ikke ved Dom skal være funden skyldig til Straf paa Vren eller offentligt Arbejde eller være under Tiltale for en Forbrydelse, der kan medføre saadan Straf; den ærede Rigsdagsmand foretrak i denne Henseende de langt videregaaende Forslag, der findes i de tidligere Udkast, hvor det foreslaaes, at der til at kunne erholde Borgerkab udfordres ikke at være funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling. Jeg maa her bemærke, at jeg netop i et Forhold som dette har fundet det noget misligt at gaae videre, end den nugjældende Lovgivning hjemler. Jo mere man maatte sige, at Lovudkastet nærmede sig til at anerkjende, at Næringsudøvelse i Almindelighed var en naturlig Ret og ikke var bygget paa særegne Betingelser, desto større Betænkelighed maatte jeg føle ved at stærke Fordringerne netop i denne Retning, hvorom der handles. Det gaaer med dette Spørgsmaal som med saamange, at man til Syvende og Sidst — det skal jeg meget gjerne

anerkjende — kan være i Tvivl om, hvor man skulde sætte Grændsen, naar man kunde tage sin Bestemmelse aldeles frit, men jeg har fundet en vis Støtte ved mange af disse Spørgsmaals Afgjørelse deri, at jeg i Tvivlstilfælde har holdt mig til det Bestaaende, fordi det forekom mig, at det var det, som man under de forskjellige, hinanden meget krydsende Meninger om disse Punkter, snarest kunde samle Ansuelserne om. Der maa stedse, mener jeg, være en kjendelig stærkere Beviiskraft ved de Grunde, der gjøres gjældende for med Hensyn til saadanne Spørgsmaal at ville have en Forandring, og naar Sagen i sig selv ikke er af nogen meget stor Betydning, kan man formeentlig lettere tænke paa at gennemføre en Lov, hvort der er en Mangfoldighed af saadanne mindre betydelige Spørgsmaal — hvorom Enhver naturligviis kan have mange gode Grunde for en afvigende Mening —, naar man saavidt gjørligt holder sig til det Bestaaende. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand ikke blot billigede Udkastets Forslag om, at der skal aabnes en fri Afgang for Qvinder, ligesom med Mandspersoner, til at drive Handelsnæring, men synes at mene, at Forslaget skulde gaae noget videre, saa er det mig forsaavidt hjært, thi jeg var snarere lidt bange for, at man skulde finde, at dette Forslag, som jo gaaer betydeligt videre end de tidligere trykte Udkast, var for dristigt i denne Retning. Det er imidlertid min Overbeviisning, at Forslaget, saaledes som det er stillet, er aldeles retfærdigt, og jeg troer derhos, at det vil findes vanskeligt under en nogenlunde antagelig Form at gaae videre, end Forslaget gaaer, thi jeg troer ikke, vore Sæder vilde tillade en Bestemmelse, som sagde, at Qvinder skulde have Afgang til hvilkenformhelt Næring ligesom Mænd. Jeg skal ikke udføre det i det Enkelte, men blot med Hensyn til de Spørgsmaal, der bleve reiste, bede den ærede Rigsdagsmand erindre, naar han t. Ex. har spurgt, hvorfor en Qvinde ikke kunde være Restauratrice, at hun i Fremtiden kan blive det, ligesom hun hidtil har kunnet blive det, nemlig efter Bevilling, og det er jo udtrykkelig fremhævet, at der skal kunne gives Bevilling til at drive ethvert andet Erhverv, som for